

URZĄD PATENTOWY

F 24 c 15/34

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 21031.

Kl. 36 a, 13/12.

Konrad Herb
(Warszawa, Polska).

Wiązanie pieca i cegiełka do wypełniania kafli w piecach.

Zgłoszono 28 lutego 1934 r.

Udzielono 25 stycznia 1935 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest specjalne wiązanie pieca zapomocą haczyków, wkładanych zagięciami w otwory wkładek, wypalonych z gliny zwyczajnej lub ogniotrwałej, dostosowanych do wielkości danego kafla. Otwór każdej wkładki, posiadającej postać cegiełki, jest przeznaczony do umieszczenia w nim 6-ciu haczyków z dość grubego drutu, łączących cegiełki, umieszczone w kaflach między sobą.

Dzięki temu wiązaniu, rozchodzącemu się na 6 stron, wzmacnia się konstrukcję pieca, tworzy się bowiem jednolitą, nierozzerwalną całość. Następnie usuwa się pęknięcie i obrywanie brzegów kafli, występujące przy łączeniu dotychczasowem kafli małemi klamrami, zaciskającymi brzegi kafli. Nacisk bowiem przy łączeniu kafli za pośrednic-

twem powiązanych drutami cegiełek rozkłada się na całą wewnętrzną powierzchnię kafla. Jednocześnie cegiełka, wypełniając dość szczelnie swoim materiałem wnętrze kafla, zabezpiecza go dobrze od przepalania oraz powiększa czas utrzymania ciepła w piecu i sprawność cieplną pieca.

Ewentualne nieszczelności między cegiełką a ściankami kafla są wypełnione gliną, pokrywającą druty i cegiełki.

Na rysunku uwidoczniiony jest przedmiot wynalazku. Fig. 1, 1a, 2 i 2a przedstawiają cegiełki w widoku i przekroju; fig. 3 i 3a — kafel w widoku i przekroju; fig. 4 — jeden z drutów do wiązania; fig. 5 — kafeł, wypełniony cegiełką, w którą są założone druty, a fig. 6 — część pieca od wewnątrz z uwidocznionymi cegiełkami i wiązaniem. Na

rysunku oznaczono literami *a* i *a'* cegiełki; literą *b'* — kafle; literą *c* — druty; literą *d* — ewentualne szczeliny między cegiełką a ściankami kafla; literą *g* — glinę, pokrywającą druty i cegiełki; literą *f* — klamry, łączące kafle w miejscach, niewypełnionych cegiełką, oraz literą *c'* — druty, których jeden koniec jest włożony w otwór cegiełki, a drugi chwyta za krawędź kafla, wypełnionego tylko częściowo cegiełką.

Wiązanie od wewnątrz cegiełek drutami, rozchodzącymi się na sześć stron, łączy kafle w jedną całość tak mocno, że usuwa możliwość rozstępowania się pieca.

Cegiełka posiada zaokrąglone rogi, otwór zaś, wykonany pośrodku cegiełki, posiada przynajmniej 20 mm średnicy.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Wiązanie pieca, znamienne tem, że składa się z dość grubych drutów (*c*, *c'*) założonych w otwory cegiełek (*a*, *a'*), dopasowanych dość ściśle do wydrążeń w kaflach (*b'*), dzięki czemu konstrukcja pieca tworzy jednolitą i mocno ze sobą powiazaną całość.

2. Cegiełka do wiązania pieca według zastrz. 1, znamienna tem, że posiada rogi zaokrąglone oraz otwór pośrodku do zakładania drutów (*c*, *c'*), zapomocą których uskutecznia się wiązanie pieca.

Konrad Herb.

